

OŚWIADCZENIE OPZZ

W SPRAWIE UBÓSTWA I WYKLUCZENIA SPOŁECZNEGO W POLSCE

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych wzywa rząd do opracowania i przyjęcia, poprzedzonego ogólnonarodową dyskusją, wieloletniego programu zwalczania ubóstwa i społecznego wykluczenia.

W lutym br. Komisja Europejska opublikowała raport dotyczący ubóstwa w krajach Unii Europejskiej. Z raportu jednoznacznie wynika, że Polska jest krajem Unii Europejskiej, w którym występuje największe ubóstwo.

Dane te powinny skłaniać rządzących do refleksji i zaproponowania systemowych rozwiązań.

Bezstronny raport Komisji Europejskiej potwierdza wszystkie diagnozy przedstawiane przez OPZZ w latach transformacji ustrojowej w Polsce, zwłaszcza:

- powstający w Polsce po 1989 roku system społeczno-gospodarczy skutecznie ograniczył wcześniej nadane świadczenia społeczne;
- zwiększyła się liczba osób uzyskujących dochody na poziomie minimum socjalnego w Polsce z 7,8 mln osób w 1991 r. do ponad 23 mln w 2007 r.;
- liczba osób żyjących w skrajnej biedzie wzrosła z 1,7 mln w 1996 r. do 4,5 mln obecnie;
- praca nie chroni przed biedą pomimo wzrostu płac w latach 2006-2007 - co potwierdza tezę OPZZ o istnieniu w Polsce grupy „biednych pracujących”;
- z roku na rok powiększa się zróżnicowanie w dochodach ludności;
- co piaty Polak żyje w skrajnym ubóstwie;
- emeryci i renciści po kilkudziesięciu latach pracy otrzymują świadczenia w wysokości poniżej minimum socjalnego a nawet biologicznego.

Zgromadzona wiedza naukowa i badawcza nie dociera do decydentów, nie toczy się w Polsce publiczna debata na temat biedy. Potoczne wyobrażenia ubóstwa są odległe od rzeczywistości, świadczą o niewiedzy i stereotypach. Dlatego potrzebna jest debata, poprzedzona rzetelnym raportem na temat polskiej biedy.

VI Kongres OPZZ wezwał rząd do opracowania i przyjęcia, poprzedzonego ogólnonarodową dyskusją, wieloletniego programu zwalczania ubóstwa i społecznego wykluczenia. Dziś ten postulat przypominamy.

Program ten powinien przede wszystkim dotyczyć działań w zakresie likwidacji głównych przyczyn biedy, jakimi są bezrobocie, niski poziom płac i świadczeń socjalnych.

Niezależnie od tego niezwłocznie powinny zostać podjęte prace nad zmianą aktualnie obowiązujących przepisów zmierzające do doraźnego minimalizowania społecznych skutków ubóstwa. Jest to szczególnie istotne w sytuacji szybkiego wzrostu kosztów utrzymania.

Opowiadamy się za wprowadzeniem do ustawodawstwa pojęcia „minimalnego dochodu gwarantowanego rodziny” oraz nadaniu pojęciom: „minimum egzystencji” i „minimum socjalne” rangi kategorii prawnej.

CZEKAMY NA NOWY ZARZĄD KOPALNI SOLI „KŁODAWA” S.A.

Związki zawodowe z Kopalni Soli „Kłodawa” S.A. w Kłodawie spotkały się 10 czerwca br. z wiceministrem Skarbu Państwa Krzysztofem Żukiem nadzorującym przedsiębiorstwa przemysłu wydobywczego. Tematem spotkania była planowana prywatyzacja spółki.

W dyskusji wzięli udział przewodniczący Zarządu Międzyzakładowego Związku Zawodowego Górników w Polsce Kopalni Soli „Kłodawa” S.A. Grzegorz Pietrzak oraz wiceprzewodniczący Związku Zawodowego Górników w Polsce Wacław Czerkawski.

Zgodnie z „Programem prywatyzacji na lata 2008-2011” Kopalnia Soli w Kłodawie ma zostać sprywatyzowana w 2009 roku poprzez zbycie akcji w trybie publicznym. Jednak zdaniem Grzegorza Pietrzaka tak szybka prywatyzacja może jedynie zaszkodzić Kopalni. Spółkę czekają istotne zmiany. 18 czerwca br. rada nadzorcza wybierze nowe władze spółki, po tym jak minister skarbu państwa, w maju br., odwołał cały zarząd Kopalni. Kolejna słaba zima i nieefektywna strategia byłego zarządu spółki spowodowały katastrofalne pogorszenie sytuacji finansowej Kopalni. Rok 2007 spółka zakończyła stratą na działalności gospodarczej. Kopalni potrzebna jest w pierwszej kolejności destrukuryzacja i uspokojenie nastrojów społecznych, a dopiero później przemyślana prywatyzacja – przekonywał Pietrzak. Wiceminister Żuk uznał, że projekt prywatyzacji Kopalni Soli w Kłodawie należy do trudniejszych projektów prywatyzacyjnych realizowanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa, a sama spółka potrzebuje szybkiego dokapitalizowania. Strony spotkania zgodziły się aby sprawę prywatyzacji Kopalni rozstrzygnąć na spotkaniu 26 czerwca br., tj. po wyborze nowego zarządu spółki, który powinien zająć stanowisko w tej sprawie oraz przedstawić koncepcje funkcjonowania spółki w kolejnej kadencji.

(nq)

ZADZIWIAJĄCA PRAWDOMÓWNOŚĆ PANI MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ JOLANTY FEDAK

Jak donosi dzisiejsza prasa, a co uważniejsi obserwatorzy mediów elektronicznych mieli okazję zobaczyć już wczoraj, w wypowiedzi udzielonej po posiedzeniu rządu minister pracy Jolanta Fedak poinformowała opinię publiczną, że rząd przyjął projekt ustawy o emeryturach kapitałowych, który został skonsultowany z partnerami społecznymi.

Nie zająknęła się nawet, że projekt nie uzyskał aprobaty Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych oraz, że pozostałe organizacje związkowe zgłosiły postulaty, których rząd nie raczył uwzględnić.

W załączeniu publikujemy protokół ustaleń i rozbieżności w sprawie tego projektu przyjęty po wspólnym posiedzeniu dwóch zespołów Trójstronnej Komisji. Pragnę

zwrócić uwagę czytelników na fakt, że pracodawcy popierają proponowane rozwiązania z jednym tylko zastrzeżeniem. PKPP Lewiatan domaga się wyższych zysków dla towarzystw emerytalnych, oczywiście kosztem ubezpieczonych. Przysnaję, że nie jestem tym zaskoczony skoro jednym z członków Lewiatana jest Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych, zrzeszających potencjalnych akcjonariuszy nowo powoływanych do życia towarzystw wypłacających emerytury kapitałowe.

Andrzej Strębski

PROTOKÓŁ USTALEŃ I ROZBIEŻNOŚCI W SPRAWIE PROJEKTU USTAWY O EMERYTURACH KAPITAŁOWYCH ZE WSPÓLNEGO POSIEDZENIA ZESPOŁU TK UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH ORAZ ZESPOŁU TK DO SPRAW POLITYKI GOSPODARCZEJ I RYNKU PRACY W DNIU 5 CZERWCA 2008 ROKU

- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych nie wyraża swojego poparcia dla projektu ze względu na:
 - brak gwarancji utrzymania realnej wartości dożywotniej emerytury kapitałowej,
 - ograniczenie w stosunku do poprzednich projektów ustawy ilości produktów emerytalnych (emerytura małżeńska, emerytura z gwarantowanym okresem płatności),
 - brak rozwiązań umożliwiających okresowe nie korzystanie z emerytury kapitałowej, jeżeli wysokość emerytury z pierwszego filara będzie wyższa od najniższej emerytury.
- NSZZ „Solidarność” domaga się:
 - przywrócenia w projekcie ustawy wolnego wyboru świadczenia w postaci emerytury małżeńskiej,
 - stworzenia możliwości zmiany funduszu dożywotnich emerytur kapitałowych wypłacających emeryturę.
- Forum Związków Zawodowych uważa, że:
 - Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien wskazywać w drodze losowania fundusz tym ubezpieczonym, którzy nie podejmą samodzielnie decyzji o wyborze funduszu dożywotnich emerytur kapitałowych;
 - osoba uposażona powinna po śmierci emeryta nabywać prawo do zwrotu niewykorzystanych środków niezależnie od daty zgonu;
 - kwestie trybu i terminu przekazywania przez instytucje dokonujące wypłaty emerytur z II filaru środków na wypłatę świadczeń oraz wysokość opłaty na rzecz ZUS powinny być określone w ustawie, a nie delegowane do rozporządzenia.
- Strona pracodawców popiera przedstawione w projekcie rozwiązania. Zastrzeżenia PKPP Lewiatan budzi jedynie brak opłat dla powszechnych towarzystw emerytalnym z tytułu kosztów prowadzenia dodatkowej obsługi rachunków (np. generowania dodatkowej korespondencji, obsługi wypłat okresowych, wymiany danych z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, rozliczenia wypłat).

Podpisy stron: związkowa, pracodawców, rządowa